

Cariere în Drept | De vorba cu Andra Malina Stroe, șefa de promoție a generației care și-a finalizat studiile în 2022, urmărind mai apoi o cariera în magistratura: ”Dacă te-ai ridicat la înălțimea sarcinilor în timpul facultății, este imposibil să nu reușești să ai o cariera de succes. Înveți de la cei mai buni și ești coleg cu cei mai buni”

Andra Malina Stroe se pregătește intens pentru cariera de judecător. După finalizarea Facultății de Drept din cadrul Universității din București, ca șef de promoție generația 2018 - 2022, tânără a ales să dea admitere la Institutul Național al Magistraturii. După finalizarea cursurilor I.N.M., anul acesta a fost repartizată în cadrul Judecătorei Sectorului 4. Aici va activa ca judecător stagiar timp de câteva luni, până la examenul de capacitate, când se va realiza o nouă repartizare. „Practic, sunt încă un mic învațacel, însă care poartă responsabilitatea alegerii profesiei de judecător”, marturisește interlocutoarea ^{Biz}Lawyer.

Traseul profesional pe care a pornit Malina i se deschide cu generozitate în față. Anii petrecuți pe bancile facultății constituie o bază solidă pe care își poate construi, fără nicio ezitare, cariera. În această fază în care se afla, nu a optat pentru o ramură anume a Dreptului, urmând să afle, în concret, în ce materie va profesa abia după repartizarea la o anumită secție a instanței. „Dacă voi avea de ales, *Dreptul Civil* a reprezentat, încă din prima zi, un domeniu al fascinației pentru mine. Complex, supus multor interpretări, vast, un teritoriu al gândirii și razgândirii continue, ceea ce, spre exemplu, în domeniul penal ar fi periculos, acolo e nevoie de mult mai multă previzibilitate. În aria civilului, fără a sugera că scopul e instabilitatea legislativă sau practica neunitară, e permisă mult mai multă fantezie. De aceea, am și urmat *Masterul de Drept Privat* și, într-o bună zi, mi-ar face deosebită plăcere să pot sadi în studenți pasiunea pentru Drept ce mi-a fost insuflată de reputații profesori ai acestei facultăți”, precizează tânără.

O analiză atentă a tot ceea ce i se întâmplă în prezent o determină pe Malina să se declare fericită pentru că îi place ceea ce face. Spune că atunci când a dat admitere la facultate a avut sadită în suflet această speranță, iar acum se bucură că totul s-a întâmplat așa cum și-a dorit. „Anul acesta am avut din plin experiența redactării proiectelor de hotărâri judecătorești și satisfacția de a vedea că judecătorul din complet își însușește raționamentul tau este enormă. În următorii ani, îmi doresc, pe lângă acumularea suplimentară de informație - proces ce nu ia sfârșit niciodată - , să îmi cultiv calitățile necesare unui judecător bun - înțelepciunea, integritatea, tactul în a lua decizii drepte (și, idealul spre care tindem cu toții, deși nu mereu posibil, decizii echitabile)”, povestește interlocutoarea ^{Biz}Lawyer.

„O minte relaxată e capabilă de minuni!”

Încă din momentul în care a dat examenul de admitere, Malina s-a anunțat că fiind printre cei mai buni. A intrat la facultate cu 87 de puncte, rezultat care a plasat-o pe locul cinci în galeria primilor admiși din generația sa. „Onest, a fost foarte de ajutor, nu din motivele prezumtive (nu mă aștepta nicio papară acasă dacă întâmpinam un eșec), ci,

În ziua admiterii, aflându-mă în curtea facultății printre mii de persoane, candidați alături de părinții lor, mi se părea ca toți emanau, prin toți porii, intelectualitate. Aveam senzația că am ajuns într-o castă exclusivistă și nu știam dacă am sau nu bilet câștigător de intrare. Prin urmare, acest rezultat mi-a confirmat că sunt pe drumul cel bun și a îndepărtat repede orice temere”, subliniază tânara.

Ulterior, a mers pe aceeași linie, iar strategia de pregătire pe care a abordat-o a ajutat-o să aibă o studenție de care acum își amintește cu mare drag.

Zâmbește atunci când vorbește despre prima sesiune, povestind cu umor prin ce stări a trecut atunci. „Prima sesiune a fost mai mult ficțiune decât realitate. Toți foștii sau actualii studenți pe care îi cunoșteam și cu care mă sfătuisem anterior mi-au spus două mari mituri - că este extrem de dificilă, spre imposibilă (tradusă ulterior prin „Privește-ne cu admirație, noi suntem supraviețuitorii care au gătit balaurul, nu știm dacă tu ai virtuțile necesare, dar poți încerca, doar cei mai înzestrați izbândesc, prepare for impact”) și că, în mod cert, o să am restanța la I.S.D.R. . Ei bine, din cauza sperieturii, gândindu-mă că dacă fac tot ce îmi sta în putință, am totuși minime șanse să scap cu viața, am avut o sumedenie de zile în vacanța de iarnă delectându-mă cu istoria dreptului românesc (n-am dezghețat-o pe Mariah Carey în acel Craciun), respectiv și mai multe nopți romantice petrecute în cada cu cursul de I.S.D.R. care poartă și acum amprenta tuturor tipurilor de spumant de baie pe care le-am încercat. Lecțiile pe care le-am primit au fost să nu mă las vreodată influențată de experiența altor persoane, că fiecare are ritmul sau, viteza proprie de asimilare a informației și că baile trebuie să fie exclusiv relaxante (a, și că mamele nu ar trebui să fie torturate cu a învăța, la rândul lor, I.S.D.R., pentru a-și asculta odraslele la lecție, respectiv să nu le fie furat din vacanța de iarnă timpul alocat coptului cozonacilor, că tot noi avem de suferit). Concluzia - n-a fost nimic atât de negru precum părea, sesiunile nu reprezintă deloc un infern (nu, nu se împlinesc în sfârșit profețiile din copilarie ale mamelor că aici vom sfârși din cauza că mâncăm prea multe dulciuri), multe sacrificii pe care le-am făcut nu au fost necesare, să înveți în timpul anului, constant, face sesiunea chiar o experiență relaxantă (asta am învățat ulterior, când m-am destins suficient de mult încât seara de dinaintea examenului să ies mereu în oraș). Pe scurt, se poate și fără chin, chiar mai eficient și productiv, o minte relaxată e capabilă de minuni! ”, explică Malina.

Interlocutoarea ^{Biz}**Lawyer** atrage atenția că fiecare se cunoaște cel mai bine pe sine și ar trebui să aplice sfaturile pe care le primește adaptat. „De fapt, cred că am pornit de la o premisă greșită. Când ajungem la facultate, habar nu avem cine suntem. Deci, pe lângă clasică vorbă de duh - învață constant în timpul semestrului!! Nu în sesiune!!! Sinele tau din viitor o să îți mulțumească!! -, ar fi necesitatea de a petrece timp cu noi și a ne introspecta mai mult - firește, asta după ce ne revenim în urma petrecerii organizate de asociațiile studențești (și nu numai) la care ne-am distraaăat taaare cu colegii noooooștri deveniți prieteeeeeni (it's a must)- , pentru că, dacă nu ești atent deloc la interiorul tau, în anul IV, când trebuie să îți alegi profesia, în funcție de personalitatea ta, se va așterne panica. Marele secret este să nu cazi niciodată într-o extrema. Atât distracția, cât și studiul individual, sunt complementare. Nu poți să dai constant fără să primești nimic în schimb, e expresia mea preferată. De asemenea, nu te poți distra încontinuu și să te aștepti să ai rezultate”, argumentează tânara.

Dacă i s-ar permite să indice o schimbare pe care o vede în programa de învățământ. **Malina Stroe** este de părere că ar fi foarte util ca studenții să aibă, încă din timpul facultății, exercițiul redactării unei cereri de chemare în judecată, unei întâmpinări, unei ordonanțe sau unei hotărâri judecătorești. „Ar fi o adevărată schimbare de paradigmă, într-adevăr, într-un mediu universitar în care materia este atât de abundentă încât mereu se ajunge ca cel puțin o mică parte din materie să fie învățată individual. Dar, din păcate, pe piața muncii nu mai există aceeași disponibilitate a profesioniștilor cu care lucram de a ne învăța aceste lucruri și trebuie să ne descurcăm singuri”, susține interlocutoarea ^{Biz}**Lawyer**.

Citește și

→ [Rising Stars | Tudor Bonifate, primul admis la Facultatea de Drept și mai apoi șef de promoție în 2022, cu media 10, a ales să profeseze ca avocat la Țuca Zbârcea & Asociații: "Învăț permanent – de la avocații care mă coordonează, de la colegii mei avocați, de la profesorii cu care am șansa de a colabora la facultate, de la studenții mei. Cred că avocatura mă face un profesor mai bun, după cum profesoratul mă face un avocat mai bun"](#)

→ [De vorba cu Corina Oana Mazilu, admisă în primii zece la Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, acum avocat stagiar: "Ceea ce mă fascinează cu privire la această profesie este că, prin ajutorul oferit oamenilor, ajungi să te descoperi și să te redescoperi pe tine însuși"](#)

„Domeniul juridic este unul profund vocațional”

Alegerea Malinei de a face o carieră în domeniul juridic nu este una întâmplătoare. De altfel, tânara spune cu ironie că a transformat un defect al său, acela de „a-și baga nasul unde nu-i fierbe oala” într-o profesie.

Crede cu tărie că domeniul juridic este unul profund vocațional, prin urmare orice persoană care practică Dreptul ar trebui să poată răspunde când este trezită intempestiv în toiul nopții de ce a optat pentru Drept. „Domeniul juridic este unul profund vocațional, astfel că dacă motivele alegerii acestei căi nu sunt adânc înradăcate în ființa ta, s-ar putea să ajungi să faci mai mult rău decât bine. Personal, am simțit încă din clasa a VII-a că acesta îmi este drumul, datorită spiritului meu justițiar (care, la acea vârstă fragedă, mai mult provoca indignare printre profesori decât să îmi fie de ajutor). Mă deranja profund orice nedreptate la care erau supuși prieteni, colegi sau necunoscuți. Aveam o senzație viscerală care provoca o reacție energică de fiecare dată când mă confruntam sau luam la cunoștință de existența unei injustiții sau inechități. Așa că decât să fiu dojenită pentru că „îmi bag nasul unde nu îmi fierbe oala”, am ales să fac din acest defect o profesie ca să fiu îndreptățită să fiu bagacioasă fără să mi se poată reproșa... Cumva, mi se pare că acesta reprezintă cel mai mare păcat al societății în care trăim, faptul că simțul civic trece drept amestec nechibzuit sau o indiscreție nepermisă, pentru că fiecare trebuie să fie interesat exclusiv de propria persoană. Am simțit că pot ajunge cândva într-o poziție din care pot, în mod efectiv, să ajut”, nuanțează Malina.

Poate că, dacă nu se îndreptă către Drept, opta pentru Medicină, doar că alegerea sa a fost clar una foarte inspirată, iar lucrul acesta s-a văzut și se vede în continuare. Medicina a rămas doar la stadiul de gând fugitiv, deoarece Malina a fost mereu preocupată mai mult de tratarea cauzei decât a efectului, mai degrabă de folosirea cuvintelor ascuțite decât a bisturiului. „Cât despre pregătire, în clasa a XI-a a început pregătirea efectivă la gramatică, iar în clasa a XII-a, și la economie (pe vremea mea, doar acestea erau disciplinele de admitere...), pentru că, firește, cuvintele acelea ascuțite folosite în mod greșit s-ar fi întors împotriva mea ca un boomerang ce mi-ar fi dezumflat, iremediabil, egoul...”, mai spune interlocutoarea ^{Biz}**Lawyer**.

Pentru cel care se gândește să urmeze un traseu similar și dorește să dea admitere la Drept, Malina are un sfat simplu: să se întrebe ce îl mână în luptă și să realizeze un examen sensibil al pasiunilor sale pentru a conștientiza dacă este sau nu calea potrivită.

„O idee foarte bună ar fi să își întrebe profesorii de care este mai apropiat (acei profesori pedagogi, care vad omul

din spatele elevului și a notei, într-adevar, o raritate, dar nu o utopie) ce considera ca li s-ar potrivi, unde îi vad peste 10-20 de ani. De multe ori, la acea vârstă, nu ne cunoaștem foarte bine atuurile și suntem împiedicați (inclusiv hormonal...) să luăm decizii raționale pentru noi înșine. Prin urmare, o aplecare atentă, meticuloasă a unei persoane cu experiență în care avem încredere este salutară! De asemenea, l-aș ruga să își facă serviciul de a nu lua lucrurile în tragic. Dacă nu ești admis din prima încercare/ dacă după ce începi totuși facultatea observi că nu ți se potrivește și ai prefera să faci orice altceva în loc să frecventezi cursurile (inclusiv să faci curat, cred că acesta ar reprezenta semnul suprem și irefutabil), renunță. Ia-o de la capăt. Încearcă altceva. Nimeni nu merita damnarea de a se trezi în fiecare dimineață cu gândul că iar trebuie să treacă prin corvoada de a merge la facultate sau de a exercita o profesie spasmodică”, atrage atenția tânara.

Malina Stroe a absolvit profilul *Matematica-Informatica* (Intensiv Engleza) în cadrul *Colegiului Național Mihai Viteazul Slobozia*, județul Ialomița. „A fost o perioadă pe care acum mi-o amintesc cu amuzament, dar cu niciun strop de nostalgie. Pe tot parcursul liceului, am simțit dorința profesorilor de a-mi inhiba personalitatea (ideal ar fi fost să îți lipsească cu desăvârșire), de a mă face să mă simt inconfortabil pentru că îmi formulez propriile opinii, de a sădi în noi, în mod constant, dorința de a avea note mari, iar nu de a fi curioși sau de a acumula informație. Singurul licar de speranță a fost profesoara mea de limba și literatura română cu care am și pastrat legătura, despre care pot afirma că făcea nota discordantă - avea darul de a oferi încredere elevilor, de a-i percepe ca adulți în devenire, care, la finalul liceului, trebuiau să rămână cu o anumită mentalitate, cu capacitatea de a-și forma propriile opinii, cu rafinarea percepției despre lume și viață, nu cu un carnet plin de note din două cifre. Din fericire, când am ajuns la facultate, am simțit că am pașit pe terenul tuturor posibilităților. Ni se permitea să gândim singuri”, susține tânara.

Citește și

→ [Cariere în Drept | De vorba cu Mihaela Scorpan, româncea de peste Prut care a studiat Dreptul la Iași, fiind printre cei mai buni studenți ai generației sale, cu media finală 9.67](#)

→ [Andrea Roxana Chihăia, printre cei mai buni zece absolvenți ai generației sale, acum stagiară, a intrat în profesie cu emoție și entuziasm. Ea spune că performanța nu se întreține singură, ci trebuie susținută](#)

Rezultatul cu care a încheiat facultatea i-a demonstrat că poate realiza orice își propune

Dacă i s-ar oferi posibilitatea de a o lua de la capăt, **Malina Stroe** afirma cu tărie că ar alege tot Dreptul, doar că ar face lucrurile diferit, în sensul parcurgerii extensive a materiilor sale preferate, studiu suplimentar pentru acestea în detrimentul studiului în detaliu a unor materii cu care știa, încă de atunci, că nu se va mai intersecta.

„Rezultatul în sine mi-a demonstrat că pot să realizez orice îmi propun, că sunt suficient de capabilă să mă ridic la

Înălțimea oricărei sarcini, chiar dacă la început se arată anevoioasă și dificilă și că, dacă există pasiune, totul este mult mai facil. În concret, media în sine nu a avut decât o miza psihologică (mai ales pentru acel copil de 19 ani, speriat de legendele sadice din anul I, pe care îl înfricoșă și colocviul la Metodologie juridică). Ceea ce a contat cu adevărat a fost că media a reprezentat doar urmarea studiului intens din timpul facultății, ce mi-a plăcut nespuse de mult, studiu pe care niciodată nu l-am considerat o corvoadă. Și, desigur, a reprezentat o asigurare că admiterea în profesie nu va presupune o muncă titanică”, comentează interlocutoarea ^{Biz}**Lawyer**.

Simte că din această profesie poate să ajute. De asemenea, simte că are toate aptitudinile necesare exercitării ei. „Mai presus de toate, am simțit din prima zi de facultate că acesta este drumul meu și că, în sfârșit, nu mai este vorba doar despre mine, ci despre un ideal superior. Mai are sens să precizez că de obicei lacrimiez când trec prin fața Palatului Facultății de Drept?”, punctează tânara.

Nu a avut un mentor a cărui carieră a atras-o. „În schimb, am avut profesori deosebiți în timpul facultății, pe care îi stimez enorm, precum domnul *prof. dr. Razvan Dinca*. Motivele sunt nenumărate (și evidente), dar principalul ar fi că are harul de a ne cultiva, neconținut, curiozitatea. Ne-a învățat să punem mereu sub semnul îndoielii ce știm, ce învățăm, ce citim, inclusiv opiniile noastre deja formate, să rămânem deschiși la posibilități (și lumea juridică e chiar un terâm limitat exclusiv de imaginație, nu un univers al cailor batătorite). Și această învățătura mă va calauzi mereu. Ești mult mai puțin predispus erorii când treci printr-o adevărată dialectică informația”, adaugă Malina.

Din punctul său de vedere, *Facultatea de Drept din cadrul Universității din București* garantează celor ce au parcurs-o cu seriozitate admiterea în orice profesie juridică. „Există însă și situații excepționale în care acest lucru nu se întâmplă, generate de factorul uman. E foarte posibil că în timpul unui examen emoțiile să pună stăpânire pe tine, să traversezi o perioadă dificilă din cauza sănătății, să nu îți dorești cu adevărat să urmezi o profesie juridică, astfel că nu există o miza reală a pregătirii pentru admitere. În aceste situații, munca ce trebuie parcursă suplimentar este strict psihologică, sunt necesare anumite conștientizări, dar nu academice”, explică tânara.

De altfel, cea mai importantă calitate a *Facultății de Drept din cadrul Universității din București* constă în faptul că nu ai cum să nu o termini (cu un grad mediu de responsabilitate, un rezultat onorabil) și să nu reușești să accezi în profesie. „Nivelul este foarte înalt, astfel că dacă te-ai ridicat la înălțimea sarcinilor în timpul facultății, este imposibil să nu reușești să ai o carieră de succes. Înveți de la cei mai buni și ești coleg cu cei mai buni. Minusul ar decurge, inerent, din plusul redat anterior. E o facultate dificilă, nu o formă de învățământ pe care să o absolvi în ideea de a avea o patalama în CV. Nu poți să înveți doar în sesiune și să fie suficient, după cum nu poți să te pacalești pe tine însuși încercând să fraudezi un examen sau să te bazezi pe noroc - impostura se distinge repede”, transmite **Malina Stroe**.